

[Socialministeren]

hjemspersonale, idet kompetencen altid har ligget hos de enkelte kommunalbestyrelser. Dette forhold er i god overensstemmelse med bistandslovens princip om udlægning af ansvaret for institutionerne til kommunerne. Man kan her eksempelvis henvise til, at personalenormeringer i daginstitutioner tidligere fastsattes af socialstyrelsen, men nu henhører under kommunerne. Socialministeriet finder ikke grundlag for at ændre retsstillingen på dette område. Uddannelse af det plejepersonale, der virker på plejehjemmene, herunder sygeplejersker, sygehjælpere og plejehjemsassistenter, hører i det væsentlige under indenrigsministeriet. Socialministeriet og socialstyrelsen er gennem sin repræsentation i det af indenrigsministeriet nedsatte uddannelsesnævn for sundhedsvæsenet inddraget i udarbejdelsen af uddannelsesplanerne på dette område.

Til *socialministeren* (20/7 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Vil ministeren ved fornyelsen af tilsynsreglerne for plejehjem sikre, at det gøres obligatorisk for hvert enkelt plejehjem, at der oprettes institutionsråd med repræsentation af beboere, pårørende, personale samt politiske og administrative myndigheder, og vil ministeren sikre, at sådanne råd får en reel indflydelse på og indsigt i alle forhold vedrørende plejehjemmets drift?«

(Spm. nr. 1213).

Begrundelse.

Ved forespørgslen om forholdene på vore plejehjem, der blev stillet af kommunisterne den 7. december 1978, gav ministeren udtryk for, at det var et hovedsigte at effektivisere tilsynet, så vi får et system, der tilgodeser såvel dem, der interesserer sig for det enkelte plejehjem, som dem, der skal varetage den overordnede målsætning for plejehjemmene i kommunerne. Ministeren stillede i udsigt, at så snart den nu afsluttede undersøgelse om tilsynet med vore plejehjem forelå, ville en række af de problemer, der blev rejst under debatten, finde sin afslutning. Om tilsynsproblemerne udtalte ministeren: »Det gælder beboerdemokratiet, det gælder lægevalget, det gælder medicingivningen, og det gælder den fornødne sygeplejenormering, som alt

sammen er blandt de aktuelle spørgsmål, der er rejst her i dag.«

Nu foreligger resultatet af undersøgelsen, og desuden har nogle af de sager, der var anledning til hele plejehjemsdebatten, fundet sin afslutning. Det gælder bl. a. plejehjemssagen fra Tylstrup, men i dette tilfælde er det sket, uden at offentligheden har fået en orientering om baggrunden for, at de skandaløse forhold kunne opstå, og uden at ansvaret herfor blev placeret, på trods af at det af sagsakterne fremgår, at der også tidligere havde været klaget over forholdene. Ligeledes har indenrigsministeren frikendt socialudvalgsformanden i Skanderborg i forbindelse med hans angreb i pressen på overlæge Halfdan Lefèvre og hans hustru, skønt disse ikke offentligt havde nævnt, hvorfra de havde deres erfaringer om plejehjemsforhold, og uden at de fik lejlighed til at forsvare sig mod konkrete angreb. De pårørendes afmagt og deres angst for at møde repressalier, enten over for de ældre eller mod dem selv, er således ikke formindsket, og der er ikke truffet foranstaltninger til at løse problemet. Derfor er det afgørende, at der skabes organer, hvortil beboere og pårørende kan henvende sig i fuld tillid, og hvor alle involverede parter kan indgå. Det må være en forudsætning, at der vælges repræsentanter for beboere, pårørende og personale gennem direkte valg, og at de valgte forpligtes til jævnlige orienteringer, der har valgt dem. Det må endvidere forudsættes, at alle spørgsmål, der vedrører plejehjemsforhold og den daglige drift af plejehjemmet, kan tages op i dette organ, og at alle sager kan refereres offentligt, såfremt det ikke drejer sig om konkrete person-sager.

Besvarelse (26/7 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter at socialministeriet fra socialstyrelsen har modtaget en redegørelse for styrelsens tilsyns- og beboerrådsundersøgelse vedrørende plejehjem og beskyttede boliger, som den 10. juli 1979 blev sendt til folketingets socialudvalg, har socialministeriet anmodet socialstyrelsen om at udarbejde udkast til en vejledning til kommunerne om tilrettelæggelse af deres tilsyn med sådanne institutioner.

Det vil indgå i overvejelserne omkring udformningen af den kommende vejledning, i